

Οι Μυροφόρες γυναίκες ως μάρτυρες της Αναστάσεως!

του π. Αντωνίου Χρήστου.*

Οι Μυροφόρες είναι οι γυναίκες που ακολουθούσαν τον Κύριο μαζί με την Μητέρα Του σε όλη την δημόσια δράση Του. Κυρίως είναι αυτές που έμειναν μαζί της κατά την ώρα του σωτηριώδους Πάθους Του, όταν οι υπόλοιποι μαθητές εκτός του Ιωάννη είχαν σκορπίσει και επιχείρησαν να φροντίσουν να αλείψουν με μύρα το σώμα του Κυρίου και αυτή τους η πράξη ανταμείφθηκε ώστε να αξιωθούν πρώτες να μάθουν για την Ανάσταση Του Χριστού. Γι αυτό η Εκκλησία μας τις Μυροφόρες γυναίκες μαζί με τον Ιωσήφ από Αριμαθαίας και τον Άγιο Νικόδημο τον νυχτερινό μαθητή που τόλμησαν να ζητήσουν από τον Πιλάτο το σώμα του Χριστού από τον Σταυρό, έχει αφιερωμένη την Γ΄ Κυριακή του Πεντηκοσταρίου με σκοπό φυσικά να επικυρώσει χάρις της μαρτυρίας τους, το γεγονός της Αναστάσεως.

Μεγάλο ζήτημα είναι το ποιες και πόσες ήταν οι Μυροφόρες και αν σε αυτές ήταν και η Θεοτόκος Μαρία, αλλά και για το πότε ακριβώς έγινε η Ανάσταση και ποια τον είδε πρώτη! Με βάση της διηγήσεις των Ευαγγελίων φαίνεται να υπάρχουν αντιφάσεις, αλλά αν κανείς τα

μελετήσει σωστά θα δει ότι δεν υπάρχει καμία αντίφαση, αλλά όλοι περιγράφουν με βάση την οπτική γωνία που βλέπουν τα γεγονότα!

Ποια ήταν τα γεγονότα; Όταν ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος ζήτησαν κι έλαβαν τελικά από τον Πιλάτο το Δεσποτικό Σώμα, το κατέβασαν από τον Σταυρό, το περιέβαλαν σε σεντόνια μαζί με εκλεκτά αρώματα, το τοποθέτησαν σε λαξευτό μνημείο κι έβαλαν μεγάλη πέτρα πάνω στη θύρα του μνημείου, παρευρίσκονταν θεωρώντας -κατά τον Ευαγγελιστή Μάρκο- η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία που καθόταν απέναντι του Τάφου. Ποια ήταν η άλλη Μαρία; Μα φυσικά εννοούσε οπωσδήποτε την Θεομήτορα και θα δούμε παρακάτω τον λόγο που δεν αναφέρονται περισσότερες λεπτομέρειες. Άλλωστε δεν παρευρισκόταν όμως μόνον αυτές, αλλά και πολλές άλλες γυναίκες όπως αναφέρουν και οι υπόλοιποι συνοπτικοί Ευαγγελιστές Λουκάς και Ματθαῖος. (Λουκ. η', 3 - Ματθ. κζ', 55).

Πρώτη Μυροφόρος είναι η Θεοτόκος. Με τη φράση «άλλη Μαρία» ο ευαγγελιστής Ματθαῖος εννοεί την Θεομήτορα. Άλλωστε τὴν Θεοτόκο εννοούν επίσης όταν μεταξύ των Μυροφόρων αναφέρουν οι Ευαγγελιστές την μητέρα Ιακώβου και Ιωσή, που ήταν παιδιά του Ιωσήφ του Μνήστορος. Δεν ήταν μόνο αυτές οι δύο που παρευρίσκονταν και έβλεπαν τον ενταφιασμό του Χριστού, αλλά και άλλες γυναίκες που ακολούθησαν από την Γαλιλαία όπως διηγείται ο Ευαγγελιστής Λουκάς. Ο λόγος που αποκρύβονται πληροφορίες για την Παναγία μας και οι Ευαγγελιστές φαίνεται να σιωπούν για το θέμα αυτό ευρίσκεται στο ότι η μαρτυρία μιας μητέρας για την ανάσταση του παιδιού της δεν θα ήταν αξιόπιστη, και θα ερμηνευόταν ψυχοπαθολογικά ως παραίσθηση και φαντασίωση.

Δεύτερη είναι η Μαρία η Μαγδαληνή από την οποία ο Χριστός έβγαλε επτά δαιμόνια και δια την ευεργεσία αυτή ακολουθούσε και αγαπούσε τον Χριστό. Μαγδαληνή δε ονομάζεται η Μαρία διότι καταγόταν από τα Μάγδαλα. Μετά δε την Ανάληψη του Χριστού πήγε στη Ρώμη, προς τον Αυτοκράτορα Τιβέριο, ο οποίος έπασχε από τον ένα οφθαλμό του και τον θεράπευσε. Διά την ευεργεσία αυτήν της Μαρίας της Μαγδαληνής ο Τιβέριος έφερε στη Ρώμη τους Αρχιερείς των Ιουδαίων και τον Πόντιο Πιλάτο και αφού τους δίκασε, τους καταδίκασε σε θάνατο, επειδή σταύρωσαν έναν αθώο, τον Ιησού Χριστό. Τέλος η Μαρία κοιμή-

θηκε στην Έφεσο όπου και την έθαψε ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος. Αργότερα ο Βασιλεύς Λέων ο Σοφός έφερε το άγιο λείψανό της στην Κωνσταντινούπολη.

Τρίτη Μυροφόρος είναι ή Σαλώμη για την οποία κάποιοι υποστηρίζουν ότι ήταν η νόμιμη γυναίκα του Ιωσήφ του Μνήστορος, ενά άλλοι λένε ότι ήταν κόρη του Ιωσήφ, το οποίο είναι και το επικρατέστερο, διότι ο Ιωσήφ ο Μνήστωρ είχε επτά παιδιά. Τέσσερα αγόρια, τον Ιάκωβο (ο οποίος ονομάζεται μικρός) τον Ιωσή, τον Σίμωνα και τον Ιούδα (όχι τον Ισκαριώτη, αλλά τον λεγόμενο Αδελφόθεο που σώζεται και η σχετική επιστολή στον Κανόνα της Καινής Διαθήκης). Είχε δε και τρεις κόρες, την Εσθήρ, την Θάμαρ και την Σαλώμη την γυναίκα του μικρού Ζεβεδαίου. Οπότε όταν ακούμε και διαβάζουμε αυτό που λέγει το Ευαγγέλιο «Μαρία ή τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καί Ἰωσή μήτηρ» (Μάρκ. ιε΄, 40) την Παναγία Θεοτόκο νομίζει κανείς ότι αναφέρεται, διότι ως μητέρα των τέκνων του Ιωσήφ φαινόταν η Παναγία. Ένα ενδιαφέρον που προκύπτει από αυτό είναι η σχέση του Ιωάννη του Θεολόγου με τον Χριστό γιατί εκτός από αγαπημένος μαθητής είχαν και συγγένεια ο μεν Χριστός ως θεός, ο δε Ιωάννης ως ανεψιός.

Τέταρτη Μυροφόρος είναι η Ιωάννα, η οποία ήταν γυναίκα του Χουζά, ο οποίος ήταν Επίτροπος και Οικονόμος στο παλάτι του Βασιλέως Ηρώδου.

Πέμπτη Μυροφόρος είναι η Μαρία η αδελφή του Λαζάρου, η οποία και πρωτύτερα στο σπίτι της άλειψε το Χριστό με Μύρο, όταν ανέστησε τον αδελφό της τον Λάζαρο, καθώς σύμφωνα με τον Ευαγγελιστή Ιωάννη αναφέρει: «Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς» (Ἰω. ιβ΄, 3).

Έκτη Μυροφόρα είναι ή Μάρθα η αδελφή της Μαρίας και φυσικά επίσης του Λαζάρου, η οποία με πολλή προθυμία έδειξε προς τον Χριστό, διακονώντας σε κάθε ανάγκη που χρειάστηκε ως άνθρωπος.

Έβδομη Μυροφόρος είναι η Μαρία η γυναίκα του Κλωπά που κάποιοι στον Κλεόπα αναφέρονται. Ο δε Ευαγγελιστής Ιωάννης την αναφέρει ως αδελφή της Θεοτόκου στο γνωστό χωρίο: «Είστήκεσαν δέ παρά

τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφή τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ» (Ἰω. ιθ', 25). Πράγματι ο Ἰωακείμ ο πατέρας της Παναγίας, εἶχε ἀδελφό, ο οποίος ἀπέθανε χωρὶς νὰ ἀποκτήσει παιδί, κατὰ τον Μωσαϊκὸ Νόμο ἐπῆρε τὴν νύμφη του δια γυναίκα καὶ ἔκανε ἀπὸ ἐκείνη αὐτὴ τὴν Μαρία. Ἀπὸ δε τὴν Ἄννα ἔκανε τὴν Παναγία Θεοτό-κο. Ὡστε λοιπὸν ἀδελφὴ τῆς Παναγίας μας ἦταν λόγου κοινού πατέρα καὶ ὄχι καὶ μητέρας οἱ οποίες ἦταν διαφορετικές.

Ὅγδοη Μυροφόρος εἶναι ἡ Σωσάνα γιὰ τὴν οἰκία δὲν ἔχουμε ἄλλες ἀναφορὲς γιὰ τὴν καταγωγὴ καὶ τὴν οἰκογενειακὴ τῆς κατάσταση.

Φυσικὰ αὐτὲς οἱ Μυροφόρες ἦταν οἱ γνωστότερες καὶ σημαντικότερες, δὲν ἦταν ὅμως οἱ μόνες ἀλλὰ καὶ ἄλλες ἀρκετὲς ὅπως ἀναφέρουν σχετικὰ ο Ἐυαγγελιστὴς Λουκά καὶ Ματθαῖος «αἵτινες ἦσαν διακονοῦσαι αὐτῷ» (Λουκ. η', 3 καὶ Ματθ. κζ', 55) δηλαδὴ τὸν Χριστό, ἀλλὰ οἱ Ἐυαγγελιστὲς δὲν ἔγραψαν τὰ ονόματα ὅλων διότι δὲν υπῆρχε κάποιος ἰδιαιτέρως λόγος, ἄλλωστε ἡ θέση τῆς γυναίκας τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ δὲν ἦταν καὶ σὲ ἰδιαιτέρη ὑψηλὴ θέση στὴν ἀπέραντη Ρωμαϊκὴ Αυτοκρατορία, εἶχαν ελάχιστα δικαιώματα καὶ θεωροῦταν ἡ γυναίκα πρᾶγμα, οὔτε καν ἰσότιμος ἄνθρωπος με τοὺς ἄνδρες. Ο Χριστιανισμὸς ἦρθε καὶ τὸ ἀνέτρεψε αὐτὸ καὶ ἔφερε τὴν γυναίκα σὲ ἰσότητα καὶ κεντρικὴ θέση. Σημασία ἔχει ὅτι ο Κύριος σὲ αὐτὲς ἐμφανίστηκε πρῶτος Ἀναστημένος καὶ χάρις σὲ αὐτὲς διαδόθηκε τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως στους μαθητὲς καὶ στὴ συνέχεια σὲ ὅλο τὸν κόσμον! Ἀς τὶς μιμηθούμε στὴν ἀνδρεία τους ἀλλὰ καὶ διακονία τους **!Ἀμήν!**

*Ο π. [Αντώνιος Χρήστου](#) εἶναι Προϊστάμενος Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλία Κορμπι- Βάρης, τῆς Ἰ. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, Πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Κάτοχος Μεταπτυχιακοῦ Τίτλου στὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία στο Ἑλληνικὸ Ἀνοικτὸ Πανεπιστήμιο.